

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2020/1632

z dnia 30 października 2020 r.

w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 67 TFUE Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewnia się brak kontroli osób na granicach wewnętrznych. Zgodnie z dorobkiem Schengen granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa. Obejmuje to obywatele państw trzecich legalnie przebywających w UE i obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, którzy mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w okresie 180-dniowym.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym występowaniem nowego koronawirusa powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można scharakteryzować jako pandemię.
- (3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny przez osoby podróżujące przekraczające granicę – miała wpływ na prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich. Środki te w niektórych przypadkach miały również wpływ na brak odprawy granicznej osób, niezależnie od obywatelstwa, przy przekraczaniu granic wewnętrznych w strefie Schengen.
- (4) Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 ⁽¹⁾ określa ogólne zasady i wspólne kryteria, w tym wspólne progi, do stosowania przy rozważaniu wprowadzenia ograniczeń swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19. Ustanawia ono również wspólne ramy w odniesieniu do możliwych środków dotyczących osób podróżujących z obszarów podwyższonego ryzyka. Zaleca państwom członkowskim koordynację oraz informowanie opinii publicznej o nałożeniu środków ograniczających.
- (5) Ponieważ swoboda przepływu osób na rynku wewnętrznym, o której mowa w art. 26 TFUE, ściśle współistnieje z brakiem kontroli osób na granicach wewnętrznych w strefie Schengen, o którym mowa w art. 67 i 77 TFUE, i ze względu na konieczność przestrzegania spójności i integralności dorobku Schengen, niniejsze zalecenie powinno zapewnić, by państwa członkowskie stosowały to samo skoordynowane podejście podczas stosowania dorobku Schengen w odniesieniu do braku na granicach wewnętrznych odprawy granicznej osób, niezależnie od ich obywatelstwa.
- (6) Państwa członkowskie powinny zatem, zapewniając brak odprawy granicznej osób, niezależnie od ich obywatelstwa, na granicach wewnętrznych w strefie Schengen, stosować także zasady, wspólne kryteria i wspólne ramy środków ustanowione w zaleceniu (UE) 2020/1475.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.

⁽¹⁾ Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3).

- (8) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze zalecenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽³⁾.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE ⁽⁴⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁵⁾.
- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE ⁽⁶⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Państwa członkowskie powinny stosować zalecenia dotyczące ogólnych zasad, wspólnych kryteriów, wspólnych progów i wspólnych ram środków, w tym zalecenia dotyczące koordynacji i informowania ustanowione w zaleceniu (UE) 2020/1475.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).